

СХВАЛЕНО

Вченою радою ВНЗ
„Київський університет
ринкових відносин”
„31” жовтня 2016 р.
Протокол № 9/16

ЗАТВЕРДЖУЮ:

Ректор ВНЗ „Київський університет
ринкових відносин”

І.В.Черевань
„31” жовтня 2016р

ПОЛОЖЕННЯ ПРО МАГІСТРАТУРУ ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ «КИЇВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ РИНКОВИХ ВІДНОСИН»

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Положення про магістратуру (далі – Положення) розроблено на підставі Законів України «Про освіту» та «Про вищу освіту»; Положення про організацію освітнього процесу; Статуту університету.
2. Положення є нормативним документом, який визначає особливості організації магістерської підготовки в університеті.
3. Положення регламентує обов'язки магістрантів, викладачів–наукових керівників, а також діяльність деканату факультету, випускаючих кафедр, керівників та консультантів магістерської підготовки, рецензентів, голів та членів державних екзаменаційних комісій.
4. Підготовка магістрів проводиться у відповідності до ліцензії.
5. Прийом до магістратури здійснюється на конкурсній основі за результатами вступних випробувань шляхом рейтингування.
6. Навчання в магістратурі здійснюється за денною та заочною формами. Термін навчання за магістерською програмою визначається освітньо-кваліфікаційною програмою та чинними нормативними документами і складає 1,5 – 2 роки.

2. ВИМОГИ ДО МАГІСТЕРСЬКОЇ ПРОГРАМИ

1. Магістр - це освітній ступінь, що здобувається на другому рівні вищої освіти та присуджується вищим навчальним закладом у результаті успішного виконання здобувачем вищої освіти відповідної освітньої програми. Ступінь магістра здобувається за освітньо-професійною або за освітньо-науковою програмою. Обсяг освітньо-професійної програми підготовки магістра становить 90 - 120 кредитів ЄКТС, обсяг освітньо-наукової програми - 120 кредитів ЄКТС. Освітньо-наукова програма магістра обов'язково включає дослідницьку (наукову) компоненту обсягом не менше 30 відсотків.

Особа має право здобувати ступінь магістра за умови наявності в неї ступеня бакалавра.

Другий (магістерський) рівень вищої освіти відповідає сьомому кваліфікаційному рівню Національної рамки кваліфікацій і передбачає

здобуття особою поглиблених теоретичних та/або практичних знань, умінь, навичок за обраною спеціальністю (чи спеціалізацією), загальних засад методології наукової та/або професійної діяльності, інших компетентностей, достатніх для ефективного виконання завдань інноваційного характеру відповідного рівня професійної діяльності.

2. За результатами опанування магістерських програм магістр має:

- уміти перевести одержувані знання в інноваційні технології, перетворюючи нові знання в конкретні пропозиції, демонструючи творчість та гнучкість у застосуванні знань, досвіду і методів;
- володіти методологічними знаннями, уміти аналізувати, оцінювати і порівнювати альтернативи, що стосуються проблеми, уміти генерувати та оптимізувати нові рішення;
- володіти компетенціями проведення наукових досліджень на сучасному рівні, виконання натурних та імітаційних експериментів, давати обґрунтовану інтерпретацію отриманим результатам;
- уміти узагальнювати і готувати до публікації результати наукових досліджень;
- оцінювати вплив рішень, що приймаються, на навколишнє середовище і соціум, мати професійну й етичну відповідальність за сталий розвиток суспільства;
- бути готовим до побудови та викладання навчальних курсів залежно від інтересів аудиторії, слухачів з урахуванням їх вікових, професійних та інших особливостей;
- мати мотивацію та розуміти необхідність навчання протягом всього життя, володіти досвідом самостійного одержання знань і підвищення кваліфікації;
- мати здатності роботи в міждисциплінарних командах, уміння адаптуватися до змін, сприяти соціальній згуртованості;
- мати здатності взаємодії і посередництва, розвинену міжкультурну толерантність і досвід міжкультурної взаємодії;
- мати відповідний рівень усної та письмової грамотності рідною, і принаймні, однією іноземною мовою (переважно англійською), уміти ефективно спілкуватися з колегами, представляти результати своєї роботи у вигляді звітів, статей в наукових виданнях, рефератів, використовуючи сучасні засоби презентації;
- мати підприємницький образ мислення і діяльності;
- володіти цінностями, необхідними для того, щоб жити в умовах складного демократичного суспільства, бути його відповідальним громадянином, мати необхідні соціальні компетенції.

3. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ МАГІСТЕРСЬКОЇ ПІДГОТОВКИ

1. Магістерська підготовка здійснюється випусковими кафедрами, які мають висококваліфіковані науково-педагогічні кадри, сучасну лабораторну і

науково-дослідну матеріально-технічну базу та здійснюють науково-дослідну роботу з актуальних наукових і прикладних проблем.

2. Науковими керівниками магістерської підготовки можуть бути викладачі та наукові співробітники кафедр, які мають наукові ступені (звання).

3. Загальне керівництво науковим змістом і нормативною частиною магістерської програми (спеціальності) має здійснювати доктор наук (професор). Один доктор наук (професор) може здійснювати керівництво не більш, ніж двома магістерськими програмами. За рішенням Вченої ради університету керівництво магістерськими програмами може здійснюватися й кандидатами наук, що мають вчене звання доцента та право на керівництво аспірантами. Один науковий керівник не може здійснювати керівництво більше, ніж 4 магістрантами.

4. Реалізація програми підготовки магістрів має забезпечуватися педагогічними кадрами, що мають, як правило, базову освіту й систематично займаються науковою та науково-методичною діяльністю. Не менш 10% викладачів, що забезпечують навчальний процес у магістратурі, мають бути докторами наук, професорами. Загальна кількість осіб, які приймають участь у підготовці магістрів та мають наукові ступені та вчені звання має складати 95%.

5. Безпосереднє керівництво студентами-магістрантами здійснюється науковими керівниками, що мають вчений ступінь або вчене звання.

Наукові керівники студентів-магістрантів повинні вести фундаментальні й пошукові дослідження з тематики магістерських програм, мати опубліковані наукові статті в провідних вітчизняних і закордонних журналах, працях національних і міжнародних конференцій і симпозіумів.

Освітня діяльність наукових керівників студентів-магістрантів має підкріплюватися виданням підручників (навчальних посібників), підготовлених колективом викладачів, що здійснюють навчальний процес з відповідної програми, а також викладанням основних і спеціальних курсів з відповідної магістерської програми.

6. Випускаюча кафедра, що реалізує певну програму підготовки магістра, повинна мати матеріально-технічну базу, що забезпечує проведення всіх видів лабораторних, практичних занять, науково-дослідної роботи студентів, передбачених навчальним планом і тематикою магістерських робіт.

7. Відповідальність за якість підготовки несе випускаюча кафедра.

4. ОРГАНІЗАЦІЯ НАВЧАННЯ У МАГІСТРАТУРІ

1. Навчання за магістерською програмою проводиться під керівництвом наукового керівника відповідно до індивідуального плану студента-магістранта і спирається на активну самостійну роботу.

Основними формами навчальної роботи в магістратурі є:

- оглядові, проблемні лекції;

- індивідуальні навчальні заняття;
- науково-навчальні семінари з окремих тем, розділів навчальних дисциплін і досліджень, що проводяться магістрами;
- самостійна робота, у тому числі проведення досліджень за затвердженою темою і підготовка магістерської дисертації.

Формами звітності магістрів про виконання навчального плану є:

- складання екзаменів і заліків;
- доповіді на науково-навчальних семінарах, конференціях;
- підготовка і захист рефератів, звітів про виконані наукові дослідження;
- підготовка і захист магістерської роботи.

2. Важливою складовою магістерської програми є науково-дослідна практика. Практика проводиться під керівництвом наукового керівника магістранта. Науково-дослідна практика має на меті систематизацію, розширення і закріплення професійних знань, формування у студентів початкових компетенцій ведення самостійної наукової роботи, дослідження та експериментування.

3. Керівники магістерських програм за поданням декану факультету призначаються наказом ректора.

Теми магістерських досліджень, список наукових керівників і консультантів обговорюються та затверджуються на засіданнях випускаючих кафедр.

Науковий керівник магістранта:

- бере участь у відборі кандидатур до магістратури, рецензує їх наукові роботи;
- надає допомогу студентові у виборі теми наукових досліджень та формулюванні теми магістерської роботи, складанні індивідуального навчального плану;
- контролює виконання графіка навчального процесу та навчального плану студентом;
- звітує кожного семестру на засіданні кафедри про виконання індивідуальних планів студентами-магістрантами;
- сприяє організації індивідуальних навчальних занять магістранта;
- аналізує і контролює організацію самостійної роботи магістранта;
- організує і керує науково-дослідною роботою магістранта;
- керує педагогічною та науковою практиками магістранта, готує відзиви щодо якості виконання програми практики;
- розробляє завдання для магістерської роботи та керує її підготовкою;
- сприяє підвищенню загальної культури магістранта;
- сприяє вирішенню соціально-побутових проблем магістранта та його працевлаштуванню після закінчення навчання;
- дає відзиви на магістерську роботу з характеристикою професійних та індивідуальних якостей (аналітичних, дослідницьких, світоглядних та ін.) магістра;

- з урахуванням наукових (творчих) здобутків ініціює надання магістрантові рекомендацій Вченої ради або/та ДЕК на навчання в аспірантурі.

4. Університет створює умови для виконання студентом, який навчається за програмою «магістр», індивідуального плану в повному обсязі, а саме:

- надає студентам можливість публікації наукових (науково-методичних) статей у збірниках, у т.ч. безкоштовно у збірнику наукових праць університету;
- надає студентам для користування навчальні приміщення, наукові фонди бібліотеки, наукове обладнання та устаткування;
- забезпечує доступ до інформаційних мереж;
- сприяє участі студентів у наукових і методичних конференціях;
- організує для студентів проведення курсів, за вибором з проблемних питань, за участю провідних вчених;
- організує щорічно конкурс на кращу магістерську дипломну роботу та створює умови для висвітлення у засобах масової інформації відомостей про результати конкурсу.

5. ДЕРЖАВНА АТЕСТАЦІЯ

1. Підсумкова державна атестація фахівців другого рівня вищої освіти проводиться у вигляді захисту магістерської роботи та/або складання державного іспиту.

2. Магістерська робота – це дослідження певного об'єкту – матеріального (системи, обладнання, пристрою тощо) або нематеріального (певного процесу, програмного продукту або інформаційної технології, інтелектуального твору тощо), його характеристик, властивостей (що є предметом дослідження). Об'єкт дослідження має належати до класу узагальненого об'єкту діяльності фахівця певної спеціальності, який зазначено у відповідній освітньо-кваліфікаційній характеристиці.

Виконання магістерської дипломної роботи є заключним етапом магістерської підготовки і має на меті:

- систематизацію, закріплення і поглиблення набутих теоретичних знань і формування умінь застосування цих знань під час вирішення конкретних наукових та прикладних завдань;
- розвиток компетенцій самостійної науково-дослідної роботи й оволодіння методикою теоретичних, експериментальних і науково-практичних досліджень;
- набуття компетенцій систематизації отриманих результатів досліджень, формулювання нових висновків і положень, набуття досвіду їх прилюдного захисту.

3. Дипломна робота магістра є найважливішим підсумком магістерської підготовки, у зв'язку з чим зміст роботи і рівень її захисту

враховуються як один з основних критеріїв при оцінці якості реалізації відповідної освітньо-професійної.

4. Конкретні вимоги до змісту, структури та обсягу магістерських дипломних робіт з окремих спеціальностей визначаються методичними вказівками, що розробляються відповідними випускаючими кафедрами.